
ПРАВЕДНИКИ

Гозак Йосип Йосипович (1875-1976)
Гозак Юзефа Францівна (1886-1958)
Гозак Вітольд Йосипович (1931-2007)
Кобець Катерина Олександрівна (1913-1985)
Савенко (Кобець) Ольга Іванівна (1934)
Щоголева Людмила Ксенофонтівна (1866-1942)

ВРЯТОВАНИЙ

Павлюк (Мітельман) Ілля Наумович (1934)



В.Й. Гозак



Й.Й. Гозак



К.О. Кобець



Л.К. Щоголева



О.І. Савенко



І.Н. Павлюк

Сім'я Гозак – зі Святошина. По сусідству з ними жила вчителька Людмила Ксенофонтівна Щоголева з прийомною донькою Катериною і онукою Олею. У неї винаймали квартиру євреї Мітельмани, з якими сім'я Гозак була добре знайома.

Настав день 29 вересня 1941 року. На Сирець пішла і сім'я Мітельманів: Наум Нохимович, його дружина Марія Опанасівна, сини Борис та Ілля. Батько Марії – Опанас Іванович Малиновський був українцем, мати Роза Юдівна – єврейкою, а Марія в паспорті була записана українкою. У районі вул. Мельникова вона запитала у німецького офіцера, як їм бути. Той відправив її з Іллюшею додому, сказавши, що їх питання вирішиться пізніше. Більше ніж півроку Іллюша не виходив з двору на вулицю. Хазяйка будинку Щоголева неодноразово подавала відомості до поліції, що євреї у неї не проживають. Але сусід-поліцай знав про Іллюшу і постійно загрожував відправити хлопчика до поліції. Людмила Ксенофонтівна ставала перед ним на коліна: «Іван, побійся Бога, не бери гріх на душу! Що тобі поганого зробив цей хлопчик?» Недалеко від їх будинку також переховували хлопчика 13 років, у якого батько був росіянином і перебував на фронті, а матір-єврейку розстріляли в Бабиному Яру. Іван видав цю дитину і її розстріляли у Святошинському лісі. Небезпека підкрадалася і до Іллюші. Марія Опанасівна попросила знайомих Кобців і Гозаків заховати хлопчика. Завдяки їм

Іллюша Мітельман залишився живим. Його переховували то в одній, то в іншій сім'ї, в сараї, льосі, курнику. Діти, Вітольд Гозак і Ольга Кобець, вили Іллюшу з одного двору до іншого, носили йому їжу. Їм це було простіше, ніж дорослим.

Нині Ілля Наумович Павлюк (реєструючи шлюб 1963 року він взяв прізвище дружини) проживає в Києві, у нього вже свої онуки. Всім, причетним до його порятунку, 1999 року присвоєно почесне звання «Праведник Бабиного Яру».

Люди завжди залишаються людьми, незважаючи на їх національність. Дитину, у якої батько – єврей, а мати – українка, рятували чех Йосип Гозак, полька Юзефа Гозак, росіянка Людмила Щоголева, українка Ольга Савенко.

2006 р. Гозака Вітольда Йосиповича нагороджено орденом "За заслуги" III ступеня.